

Regeling van de strafvordering buiten het rechtsgebied van een rechtbank en enige daarmee verband houdende voorzieningen

TWEEDE NOTA VAN WIJZIGING

(Ingezonden 11 juli 1966)

Nr. 10

In **artikel I** van het gewijzigde ontwerp wordt de volgende nadere wijziging aangebracht.

Het laatste lid van het onder letter G voorgestelde artikel 539f van het Wetboek van Strafvordering vervalt.

Toelichting

Na kennisneming van het eindverslag van de vaste Commissie voor Justitie heeft de ondergetekende zich nog eens beraden op de daarin besproken kwestie van de bijzondere bewijskracht van processen-verbaal, opgemaakt door een commandant of andere officier, aan wie niet de hoedanigheid van opsporingsambtenaar is verleend en die dus ook niet als zodanig is beëdigd. Hij zou hierbij willen opmerken, dat de rechtsplicht van opsporingsambtenaren om waarheidsgetrouw te relateren, niet voortvloeit uit hun ambtseed, maar alleen door zulk een eed wordt ingescherpt. Er bestaat dan ook geen noodzakelijk verband tussen de ambtseed enerzijds en de bijzondere bewijskracht van processen-verbaal in strafzaken anderzijds.

De situatie, ontstaan door de schrapping van het oorspronkelijke tweede lid van het ontworpen artikel 539f Sv. en de handhaving van het laatste lid van dat artikel, komt de ondergetekende daarom niet zo merkwaardig voor als zij, blijkens het eindverslag, door verscheidene leden wordt gezien. Intussen acht hij het bij nadere overweging toch niet beslist nodig, dat aan processen-verbaal van commandanten en andere officieren, voor zover zij geen opsporingsambtenaren zijn, de bijzondere bewijskracht, bedoeld in artikel 344, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering, wordt toegekend. In de regel zullen hun bevindingen wel door ten minste één getuige bevestigd kunnen worden, en in geval van zulk een bevestiging is aan het minimumvereiste voor het wettige bewijs voldaan, ook al mist het proces-verbaal bijzondere bewijskracht. De ondergetekende heeft daarom gemeend wel aan het gerezen bezwaar tegemoet te kunnen komen door alsnog het laatste lid van het voorgestelde artikel 539f Sv., waarin die bewijskracht was voorzien, te doen vervallen.

Hij moge hierbij — zij het wellicht ten overvloede — aantekenen, dat deze wijziging alleen betekenis heeft voor de toepassing van het tweede lid van artikel 344 Sv. De bedoelde processen-verbaal blijven (evenals die, welke zijn opgemaakt door schippers of andere scheepsofficieren ter koopvaardij) „schriftelijke bescheiden” in de zin van het eerste lid van dat artikel, en dus wettige bewijsmiddelen in strafzaken.

De vraag zou nog kunnen rijzen of de aangebrachte wijziging er niet toe moet leiden, dat nu in het derde lid van artikel 539f naast „de schipper of scheepsofficier” ook „de commandant of officier” wordt genoemd. Dit lijkt de ondergetekende echter onnodig. Officieren van zee- en luchtmacht zijn immers ambtenaren, aan wie, zo nodig, instructies kunnen worden gegeven. Voldoende zal zijn, dat zij zich bij het verhoor van een verdachte of getuige doen bijstaan door een andere officier, althans voor zover niet een door de ondervraagde persoon zelf ondertekende verklaring kan worden overgelegd.

De Minister van Justitie,

SAMKALDEN.